

جریان سرمایه بخش خصوصی بین بخشهای کشوری، صنعت و خدمات

(^۱) نادر مهرگان - عبدالمجید شیخی

چکیده:

تشکیل سرمایه یکی از عناصر مهم و اصلی رشد اقتصادی است که از طریق آن منابع و امکانات جامعه در جهت افزایش تولید و درآمد بکار گرفته می شود.

عواملی که در هر فعالیت منجر به تشکیل سرمایه می شود متعدد و متفاوت می باشد علت چنین مسئله ای از نوع فعالیت و همچنین اهدافی که سرمایه گذاری دنبال می کند ناشی می شود بگونه ای که گاهی با فرار سرمایه از یک بخش اقتصادی به سایر بخشها مواجه می شویم.

در یک بررسی تاریخی مشاهده می شود که سرمایه های بخش کشاورزی بسوی بخش صنعت و خدمات در جریان است. بگونه ای که حمایت ها و سرمایه گذاریهای دولت در بخش کشاورزی نتوانسته است جلوی این جریان را بگیرد. در این تحقیق سعی خواهد شد عوامل مؤثر در ایجاد این جریان را شناسایی و مورد آزمون قرار دهد.

برخی از اقتصاددانان نظیر رابرت ایزنر (R. Eisner) و مودیگلیانی (Modigliani) معتقد هستند که آنچه در جذب سرمایه ها مؤثر است درآمدهای دائمی و انتظاری است که از هر فعالیت بدست می آید. بعبارت دیگر سرمایه ها به سوی فعالیت هایی جریان پیدا می کنند که سرمایه گذار انتظار داشته باشد در آن فعالیت درآمد بیشتری را بدست می آورد. در این تحقیق فرضیه رابرت ایزنر به منظور علت یابی جریان سرمایه بخش خصوصی در کشاورزی مورد آزمون و بررسی قرار می گیرد.

براساس فرآیند عمومی که در ساختن و برآورد الگوی اقتصادی حاکم است در مرحله نخست مبنای تئوریک فرضیه مذکور مورد بررسی قرار می گیرد سپس با استفاده از آمار و ارقام وضع سرمایه گذاری بخش خصوصی در کشاورزی ایران و عوامل مؤثر در آن شناسایی خواهد شد و پس از تبیین وضع موجود به ارائه الگو رفتاری برای سرمایه گذار بخش خصوصی اقدام خواهد شد و در نهایت الگوی رفتاری مذکور با استفاده از متدهای اقتصادسنجی برآورد می شود. آمار و ارقام مورد نیاز این تحقیق از مراکز مهم آماری یعنی بانک مرکزی ج.ا.ا. و مرکز آمار ایران تهیه خواهد شد.